

متن پرسش

سلام علیکم: آیت الله یعقوبی قاینی عارف بالله در شرح حال خود در کتاب سفینه الصادقین می فرماید که عده ای قبل از سیر الی الله نهایت و انتهای سیر خود به خدا را می بینند و لذا از روی یقین قدم در راه می گذارند و سیر می کنند تا خود را به آن منزلی که دیده اند برسانند و می گویند که چه فرق است بین کسی که با یقین حرکت می کند و کسی که می خواهد به این یقین برسد. سوالم این است که این امر چگونه ممکن است و چرا برای افرادی چون بنده رخ نمی دهد؟ او و امثال او حرکتشان با عشق و محبت آغاز شده ما چه کنیم؟ آیا ممکن است که ما هم شامل این الطاف شویم؟ چگونه؟ چیکار کنیم ما رو سیاهان؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: چندان فرق نمی کند. زیرا به گفتهی خواجه عبدالله انصاری آن کسی که از ابتدا مجذوب است برای پخته شدن خود باید برگردد و مثل بقیه‌ی سالکان، راه را طی کند تا آن جذب به از آن خود او گردد. موفق باشید